

[Lænnung.]

vigtige spørgsmål, hvordan dansk erhvervs- livs forskellige grene bedst forbereder sig på virkningerne af den nye markedssituation, der vil frembyde store problemer for vort erhvervsliv, også når vi får det frihandels- område, de fleste af os håber på og regner med, den side har man lagt for lidt vægt på. Vi kommer i alle tilfælde ud i hårdt vejr og på en hård prøve i overgangsperioden, så der er al mulig grund til at ruste os til den svære overgang, og også på denne bag- grund er appellen til de forskellige faktorer om balance mellem krav og bæreevne af hensyn til landets økonomi af så over- ordentlig betydning.

J. M. Pedersen: Når retsforbundet efter valget den 14. maj gik med i regerings- samarbejdet, var det efter meget nøje overvejelse og vurdering. Nu havde vi i ca. 32 år deltaget i dansk politik i dette ting uden at få nævneværdige resultater ud af vort arbejde. Vi havde påvist de fejl, som vi mente der er ved det økonomiske system, ved hele det politiske arbejde her- inde, og vi så klart, at det var nødvendigt nu at gå med ind i arbejdet og tage vort medansvar og derigennem se at få gennem- ført nogle af vore programpunkter, nogle af vore ønsker. Det er altså det arbejde, vi er gået ind i.

Vi har i vort program berøringspunkter med alle de fire gamle partier i dette ting. Vi har gentagne gange sagt, at det blev nødvendigt for os engang at gå i samarbejde med en eller flere af grupperne for at få vore synspunkter gennemført, og nu bød der sig en lejlighed til, at vi kunne komme ind i et regeringssamarbejde med socialdemokra- terne og de radikale, med hvem vi har vort hovedprogrampunkt, nemlig grundskyldens indførelse, fælles. Derfor dannede de tre partier den såkaldte grundskyldsregering, men vi var klar over, at vi ikke kunne få alle vore krav og ønsker gennemført, lige- som de to andre regeringspartier måtte give os samme indrømmelse. Vi måtte så se at forhandle os igennem og få det bedst mulige ud af det. Jeg synes, at allerede det resultat, der ligger på bordet i form af det nye finanslovsforslag, klart viser, at det samarbejde, vi er gået ind i, ikke alene har båret frugt i retning af gennemførelsen af

i alt fald en del af de tre partiers ønsker, men også bevisligt har ført til et resultat, som kan være til gavn for hele landet og hele befolkningen.

Vi er blevet stærkt kritiseret for, at vi ville gå med til indførelse af nye skatter og nye afgifter. Vi var klar over — og vi sagde det i valgkampen før valgdagen — at lige- gyldigt hvem der skulle overtage magten efter 14. maj, ville det blive nødvendigt at gennemføre skatter og afgifter til et væsent- ligt beløb, idet der var en kassemangel, således at der skulle skaffes penge til veje, for at man kunne få orden i den offentlige økonomi, og at staten ville have store for- pligtelser frem i tiden, som det var nødven- digt at honorere. Det er nu engang sådan, at lov er lov og lov skal holdes. Vi var klar over, at selv om det var blevet os alene, der skulle have taget bestemmelse derom, så var vi blevet nødt til det, for man skal natur- ligvis vedgå arv og gæld.

Vi var klar over, at der skulle skaffes dækning for ca. 400 mill. kr., og det gik vi med til. Vi gjorde da det, som vi så ofte har forberedt vore vælgere på, såfremt vi skulle gå med til nogle skatter eller afgifter ved siden af det beløb, som en grundrente ville give, at vi gik med til de såkaldte giftskatter. Vi har gennem årene sagt, at vi kunne gå med til giftskatter til at betale de sociale udgifter med. Derfor gik vi med til de første afgiftslove; vi gik med til de ca. 110 mill. kr., som blev lagt på spiritus og tobak. Da der skulle bruges endnu flere penge, gik vi også med til det såkaldte stabiliseringslån, som skulle give ca. 200 mill. kr. om året i de kommende 2 år. Det har vi været kritiseret stærkt for, men vi gik med til det, fordi det var lån, idet vi hellere går ind for lån, som dog bliver betalt tilbage, end en finansiering over skatterne — normalt får folk jo ikke betalt skat tilbage. Derfor kunne vi gå ind for det.

Den sidste del af aftalen mellem de tre regeringspartier var, at vi også skulle finde frem til besparelser for ca. 100 mill. kr., og dette er der taget kraftigt fat på på for- skellige måder. Men det tager selvfølgelig sin tid.

Det er ikke alene med hensyn til grund- rentens indførelse, vi har berøringspunkter med socialdemokratiet og de radikale, det er også med hensyn til frihandel og liberalise-